

Posudek diplomové práce

Renata Lexová: Forma, frekvence a postavení příslovečného určení ve španělských neliterárních textech v porovnání s češtinou

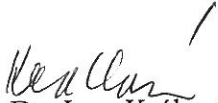
Diplomová práce má deskriptivní charakter a zapadá do současného proudu kontrastivní analýzy. Protože španělština a čeština nepatří v tomto směru mezi často porovnávané jazyky, je logické, že autorka vychází z pojetí příslovečného určení ve španělské a v české gramatické tradici a na tomto základě vymezuje vlastní východiska pro zkoumaný materiál. Opírá se o řadu uznávaných prací jak španělské, tak české provenience, pozitivně hodnotím zejména skutečnost, že bere v úvahu i nejnovější práce publikované k této tématice – mám zde na mysli zejména obsáhlou monografii Královské akademie španělského jazyka Nueva gramática de la lengua española (Madrid 2009) a práci B. Zavadila a P. Čermáka Sintaxis del español actual (Praha 2008). Na základě analýzy odborné literatury pak formuluje východiska pro vlastní analýzu jazykového materiálu – publicistických textů, pro španělštinu z internetové verze deníku El País a pro češtinu z deníku Hospodářské noviny (server ihned). Přesto, že teoretická část odpovídá autorčinu záměru, z hlediska čtenáře bych však dala přednost řazení teoretických prací od prací zabývajících se zvláště každým ze zkoumaných jazyků ke studiím pojatým kontrastivně.

Vlastní těžiště práce spočívá v analýze jazykového materiálu. Závěry, k nimž dospívá, jsou nesporně podložené a přesvědčivé, přesto se jí nepodařilo vyhnout se několika nedopatřením, které podle mého názoru vycházejí zejména z nedostatečné zkušenosti s koncipováním teoretických prací. Mám zde na mysli zejména opakované uvádění procentuálního vztahu 53 % ve španělštině vs. 47 % v češtině, (str. 52, 76, 85), zatímco v grafech je každý jazyk uváděn zvláště. Pro účely obhajoby kladu rovněž otázku, zda frekvence jednotlivých typů příslovečného určení (zejména místa a času) nesouvisí s žánrem textů analyzovaných v každém ze zkoumaných jazyků.

Konkrétní výhradu k příkladu *Udělá to, i když nebude chtít. – Lo haré aunque no quiera.* (str. 13) – jde o chybu v překladu nebo o překlep? Nerozumím rovněž formulacím (str. 33): „...nebo funkci doplňkového přísudku.“... „Největší zastoupení ovšem mají příslovce ve funkci doplňku, jejichž vynechání nemá vliv na syntaktickou skupinu, kterou modifikují.“ Jako problematická se mi jeví rovněž vazba „Una gran parte teórica...“ (str. 83).

Závěr: Přes výše zmíněné výhrady, které mají často formální charakter a souvisejí zejména s autorčinou nezkušeností se zpracováváním lingvistických kvalifikačních prací, považuji diplomovou práci Romany Lexové za zdařilou a předběžně ji hodnotím známkou **velmi dobře**. Diplomová práce splnila stanovený cíl a odpovídá požadavkům na tento typ prací. Předpokládám, že konečné hodnocení bude stanoveno na základě průběhu a výsledků obhajoby.

V Praze dne 26. 1. 2012

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.

vedoucí diplomové práce